

Sygn. akt II K 197/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2023r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący - sędzia Barbara Ottlik

Protokolant - A. S.

w obecności prokuratora - ----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 9 sierpnia 2022r., 11 października 2022r., 16 stycznia 2023r., 14 marca 2023r. sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Tarnowskich Górach

przeciwko **D. A. (A.)**,

synowi T. i B., ur. (...) w T.,

oskarżonemu o to, że:

w okresie od 01 września 2020 r. do 09 lutego 2021 r. w T. uchylał się od wykonania wobec małoletniej M. A. obowiązku alimentacyjnego, określonego co do wysokości orzeczeniem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach o sygn. akt III RC 440/08 z dnia 19 grudnia 2008 roku, przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, a łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 10 września 2017 roku do 16 października 2017 roku oraz w okresie od 18 października 2017 roku do 11 marca 2018 roku kary, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach sygn. akt II K 962/14 z dnia 24 marca 2015 roku,

tj. o czyn określony w art. 209 § 1a kk w zw. z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

1. oskarżonego D. A. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 209 § 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy art. 209 § 1a kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1983/49/223) zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 197/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. A.	209 § 1a kk w zw. z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. A., ur. (...) jest córką D. A.. Pochodzi z nieformalnego związku oskarżonego z L. K.. Małoletnia w okresie objętym zarzutem zamieszkiwała wspólnie z matką oraz przyrodnim rodzeństwem. D. A. nie interesował się losem córki, nie utrzymywał z nią kontaktów, nie przysyłał upominków, nie kupował nawet okazjonalnych prezentów.	wyjaśnienia oskarżonego D. A.	113,147, 156	

Ostatni kontakt oskarżonego z córką miał miejsce ok 10 lat temu.			
zeznania L. K.	156		
odpis skrócony aktu urodzenia	19		
Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 19 grudnia 2008 roku, sygn. akt III RC 440/08 D. A. został zobowiązany do łożenia na rzecz córki M. A. alimentów w kwocie 400 zł miesięcznie. D. A. nie płacił regularnie zasądzonych alimentów. Prowadzący w tej sprawie egzekucję komorniczą Komornik Sądowy A. B. uznał prowadzoną egzekucję komorniczą za bezskuteczną.	wyrok zaoczny z 19.12.2008r. sygn. akt III RC 440/08	5	
zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji	3-4, 21, 89		
karta rozliczeniowa	23, 89		
Oskarżony nie pobierał świadczeń z MOPS w T.. był zarejestrowany w PUP w T. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku w okresie od 2.07.2020r. do 31.08.2020r. W okresie objętym zarzutem oskarżony nie podejmował stałej pracy zarobkowej.	wyjaśnienia D. A.	113,147, 156	

pismo PUP w T.	86		
pismo MOPS w T.	25, 87		
pismo ZUS	35-36		
Małoletnia M. A. zamieszkiwała wspólnie z matką L. K.. L. K. nie podejmowała pracy zarobkowej, a jej jedynym źródłem dochodu były świadczenia socjalne (świadczenie rodzinne, świadczenie z pomocy społecznej, świadczenie wychowawcze 500+, zasiłek rodzinny) oraz alimenty otrzymywane z Funduszu Alimentacyjnego w wysokości 400 zł. W 2021 roku przez okres pół roku pracowała jako salowa w szpitalu, zarabiając ok 1200-1300 zł. Zamieszkiwała w wynajętym mieszkaniu, którego czynsz i media wynosiły miesięcznie 950 złotych. Bez pieniędzy z funduszu alimentacyjnego trudno byłoby jej się utrzymać i zaspokoić podstawowe potrzeby córki.	zeznania L. K.	155-156	
decyzja o przyznaniu świadczenia z funduszu alimentacyjnego	2		
decyzja o przyznaniu zasiłku rodzinnego	10		
pismo MOPS w T.	26		

<p>D. A. uprzednio był karany sądownie, w tym wielokrotnie za przestępstwo niealimentacji. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 24 marca 2015 roku, sygn. akt II K 962/14 D. A. został skazany za przestępstwo z art. 209 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 10 września 2017 roku do 16 października 2017 oraz od 18 października 2017 roku do 11 marca 2018 roku.</p>	<p>karta karna</p>	<p>118-119</p>	
<p>odpis wyroku wraz z danymi o odbyciu kary</p>	<p>58</p>		
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>OCena DOWOdów</p>			
<p>1.3. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia D. A.	<p>D. A. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, że nie płacił alimentów, ponieważ nie posiadał wystarczających środków. Nie miał stałego zatrudnienia, utrzymywał się z prac dorywczych. Jego przyznanie się do winy w świetle zgromadzonych dowodów nie budzi wątpliwości. Podnoszone przez oskarżonego okoliczności znajdowały oparcie w dokumentach i pozostałym zebranym w sprawie materiale dowodowym. Oskarżony jest osobą zdrową, sprawną, w pełni zdolną do podjęcia pracy zarobkowej, nie ustalono żadnych okoliczności utrudniających mu znalezienia stałego zatrudnienia.</p>	
zeznania L. K.	<p>L. K. jest matką małoletniej M. A., która w okresie objętym zarzutem wspólnie z nią zamieszkiwała, a zatem posiada rzetelne informacje na temat płacenia alimentów na rzecz małoletniej, stanu majątkowego rodziny oraz możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb małoletniej. Jej zeznania w tym zakresie są logiczne, spójne i rzeczowe, ponadto znajdują potwierdzenie w</p>		

	zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji. Ze zgromadzonych informacji wynika, że nieuiszczanie należności alimentacyjnych narażało małoletnią na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.		
dokumenty i orzeczenia wymienione w rubryce 1.1.1	Dokumenty będące podstawą ustalenia okoliczności faktycznych, nie były kwestionowane przez strony, a ich treść nie budzi wątpliwości.		
1.4. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		

Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1	D. A.
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że D. A. nie płacił alimentów na rzecz małoletniej córki M. A. w okresie objętym zarzutem tj. od 01 września 2020 r. do 09 lutego 2021 roku. Jednocześnie miał faktyczne możliwości podjęcia pracy zarobkowej, w tym uzyskiwania stałego dochodu wystarczającego na pokrycie zobowiązania alimentacyjnego.</p> <p>Zgodnie z art. 209 § 1 kk kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego</p>			

świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Natomiast § 1a tego artykułu stanowi, że jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 naraża osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Okres niealimentacji przekracza 3 miesiące, a, jak wynika z zeznań L. K., niepłacenie alimentów na rzecz córki naraziło ją na niemożność zaspokojenia jej podstawowych potrzeb życiowych. Po opłaceniu kosztów utrzymania mieszkania w kwocie 950 zł matce dziecka pozostawały nieznaczne środki. W głównej mierze utrzymywała się z świadczeń socjalnych, mając oprócz małoletniej M. A. jeszcze dwoje małych dzieci na utrzymaniu.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż córka oskarżonego pozbawiona była środków niezbędnych do utrzymania, nie mówiąc nawet o środkach koniecznych do uzyskania wykształcenia, czy zaspokajania potrzeb wyższego rzędu istotnych dla kształtowania osobowości dziecka.

Wskazać należy, iż „nawet fakt zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych uprawnionego kosztem znacznego wysiłku osoby współzobowiązanej do alimentacji albo przez inne osoby, nie zobowiązane, nie wyłącza ustawowego znamienia narażenia na niemożność zaspokojenia tych potrzeb. Do wypełnienia bowiem ustawowych znamion przestępstwa określonego w art. 186 kk (-obecnie art. 209 kk-) wystarcza samo narażenie uprawnionego do alimentacji na niemożność zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych, pozostające w związku przyczynowym z uchylaniem się sprawcy od ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Okoliczność, że w rzeczywistości potrzeby uprawnionego są zaspokajane przez inne osoby, nie wyłącza odpowiedzialności karnej zobowiązanego. W szczególności, stanu zagrożenia wywołanego niepłaceniem alimentów nie usuwa fakt, że potrzeby uprawnionego zaspokajają osoba współzobowiązana do łożenia na jego utrzymanie, jeżeli świadczy sama znacznie więcej, niż na nią przypada” (patrz: wyrok sądu apelacyjnego w Poznaniu z 16.12.1996 r.,

II AKa 407/96, OSA 1997/4/18). Tak więc okoliczność, że alimenty wypłacane są z Funduszu Alimentacyjnego nie zwalnia

oskarżonego z obowiązku ich płacenia.

Oskarżony jest osobą zdrową, zdolną do pracy. D. A. posiada zatem możliwości zarobkowe, zatem czyn jego był w pełni zawiniony i nie występowały żadne okoliczności wyłączające lub ograniczające stopień jego winy.

Mając na uwadze, że oskarżony przypisanego mu przestępstwa dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo, zasadnym było przypisanie mu działania w warunkach recydywy i kwalifikacji prawnej z art. 64 § 1 kk.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwiąże o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. A.	1	1	<p>Oskarżony był wielokrotnie karany sądownie za przestępstwo niealimentacji, w tym dwukrotnie na karę pozbawienia wolności. Z uzyskanych danych wynika, iż w dalszym ciągu lekceważy porządek prawny i dopuszcza się popełniania kolejnych tożsamyh przestępstw. Istotną okolicznością przy określaniu rodzaju i wymiaru kary było popełnienie przedmiotowego przestępstwa w warunkach recydywy.</p> <p>Mając na uwadze, że dotychczasowe kary zarówno wolnościowe, jak i bezwzględne pozbawienia wolności,</p>

			<p>nie zdołały osiągnąć pożądanego rezultatu i zmiany postawy oskarżonego, nieuzasadnionym byłoby wymierzenie mu kary wolnościowej, o co wnosił na rozprawie.</p> <p>Dlatego też wymierzono mu najsurowszą spośród kar, którymi zagrożone jest przestępstwo z art. 209 § 1a kk, jednak z uwagi na niezbyt długi okres niealimentacji, wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, tj. blisko dolnej granicy jej ustawowego wymiaru. Uznano, że kara w takim wymiarze spełni swe funkcje zapobiegawcze oraz wychowawcze, jest odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu i zawinienia. Kara ta jest na tyle dolegliwa, iż spełnia swoje funkcje represyjne, a przy tym jest wystarczająco wychowawcza i dotkliwa.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii</p>			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2</p>	<p>Z uwagi na trudną sytuację materialną, oskarżonego zwolniono od kosztów postępowania.</p>	
<p>Podpis</p>		